YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

14 päivänä lokakuuta 2004 *

Asiassa C-340/02,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 24.9.2002,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään M. Nolin, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues, S. Pailler ja D. Petrausch,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit S. von Bahr ja K. Schiemann (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

ottaen huomioon asianosaisten esittämät huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.3.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio vaatii kanteellaan yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1; jäljempänä direktiivi) eikä varsinkaan sen 15 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska Communauté urbaine du Mans (jäljempänä CUM) on tehnyt tutkimussopimuksen,

jolla on muun muassa tarkoitus avustaa Chauvinièren puhdistamon vedenkäsittelylinjan rakennuttajaa, julkaisematta hankintailmoitusta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tätä direktiiviä sovelletaan julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin, joiden ennakoitu arvo ilman arvonlisäveroa on vähintään 200 000 ecua."

3 Direktiivin 8 artiklan mukaan direktiivin liitteessä I A lueteltuja palveluja koskevat sopimukset on tehtävä kyseisen direktiivin III–VI osaston säännösten mukaisesti.

4 Direktiivin 15 artiklan 2 kohta sisältyy direktiivin V osastoon, jonka otsikkona on "Julkistamista koskevat yhteiset säännöt", ja siinä säädetään seuraavaa:

"Hankintaviranomaisten, jotka haluavat tehdä julkista palveluhankintaa koskevan sopimuksen noudattaen avointa tai rajoitettua menettelyä taikka 11 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa noudattaen neuvottelumenettelyä, on julkaistava aiettaan koskeva ilmoitus."

5 Direktiivin 11 artiklan 3 kohta sisältyy direktiivin III osastoon, jonka otsikkona on "Sopimusten tekomenettelyjen valinta ja suunnittelukilpailujen säännöt", ja sen nojalla voidaan poiketa velvollisuudesta julkaista ennakolta hankintailmoitus. Kyseisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

"Hankintaviranomaiset voivat julkisia palveluhankintoja koskevia sopimuksia tehdessään noudattaa neuvottelumenettelyä julkaisematta ennakolta sopimusta koskevaa ilmoitusta seuraavissa tapauksissa:

— —

c) sopimus tehdään suunnittelukilpailun tuloksena ja se on noudatettavien sääntöjen mukaan tehtävä suunnittelukilpailun voittajan kanssa, tai jos voittajia on useita, näistä jonkun kanssa. Jälkimmäisessä tapauksessa kaikki suunnittelukilpailun voittajat on kutsuttava osallistumaan neuvotteluihin

— —"

6 Direktiivin 1 artiklan g alakohdassa säädetään seuraavaa:

"[Tässä direktiivissä] 'suunnittelukilpailuilla' tarkoitetaan kansallisia menettelyjä, joilla hankintaviranomainen voi hankkia pääasiassa seutusuunnittelun, kaupunkisuunnittelun, arkkitehtuurin tai maanrakennuksen taikka tietojenkäsittelyn alalla suunnitelman tai ehdotuksen, jonka tuomaristo valitsee kilpailulla, jossa voidaan antaa palkintoja."

Tosiseikat

7 CUM esitti useita tarjouspyyntöjä palvelujen suorituksista, jotka koskivat Chauvinièren puhdistamon muutostöitä.

8 Tätä varten laadittiin työsuunnitelma, jossa oli seuraavat kolme vaihetta:

— ensimmäinen vaihe: vedenkäsittelylinjan toteuttamiskelpoisuuden tutkimus Chauvinièren puhdistamon muuttamiseksi eurooppalaisten ympäristönormien mukaiseksi

— toinen vaihe: tutkimussopimus, joka koski 1) rakennuttajan avustamista laadittaessa ensimmäisessä vaiheessa valittuun ratkaisuun perustuvaa yksityiskohtaista teknistä ohjelmaa, 2) rakennusurakan kaikista ympäristövaikutuksista tehtävän tutkimuksen laatimista ja 3) rakennuttajan avustamista tarkasteltaessa kolmanteen vaiheeseen kuuluvan menettelyn mukaisesti esitettyjä tarjouksia

— kolmas vaihe: rakennusurakan suunnittelu ja toteutus.

9 Kaksi hankintailmoitusta julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* S-sarjan numerossa 233, 30.11.1996, ja S-sarjan numerossa 239, 10.12.1998.

10 Ilmoitus, joka julkaistiin 30.11.1996, koski rajoitettua tarjouspyyntömenettelyä sellaisen suunnittelukilpailun järjestämiseksi, jonka aiheena oli ensimmäisen vaiheen mukainen toteuttamiskelpoisuuden tutkimus. Tässä suunnittelukilpailussa maksettiin palkintona jokaiselle siihen valitulle kolmelle osallistujalle 200 000 Ranskan frangia (FRF) eli yhteensä 600 000 FRF.

11 Kyseisen ilmoituksen 2 kohdassa todettiin myös, että ensimmäistä vaihetta koskevan suunnittelukilpailun voittajaa "voidaan pyytää tekemään ehdotuksensa toteuttamiseksi yhteistyötä sellaisen tutkimussopimuksen mukaisesti, jolla on [muun muassa] tarkoitus avustaa rakennuttajaa" toisen vaiheen ensimmäisessä ja kolmannessa osassa.

12 Ilmoitus, joka julkaistiin 10.12.1998, koski kolmatta vaihetta.

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

13 Komissio pyysi 7.10.1999 päivätyllä kirjeellä Ranskan viranomaisia esittämään huomautuksensa niistä edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä, joiden mukaisesti edellä mainitut tarjouspyyntömenettelyt järjestettiin.

14 Koska Ranskan viranomaiset eivät vastanneet virallisesti kyseiseen kirjeeseen, komissio osoitti niille 3.8.2000 virallisen huomautuksen, jossa esitetyt kolme väitettä koskivat direktiivin 27 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 2 kohdan ja 36 artiklan 1 kohdan rikkomista.

15 Ranskan viranomaiset kiistivät 21.11.2000 päivätyllä kirjeellä kaikki komission esittämät väitteet. Komissio ei tyytynyt tähän vastaukseen, minkä vuoksi se lähetti 26.7.2001 päivätyllä kirjeellä perustellun lausunnon, jossa se toisti väitteensä.

16 Ranskan viranomaiset vastasivat tähän perusteltuun lausuntoon 4.2.2002 päivätyllä kirjeellä ja myönsivät siinä, että komission ensimmäinen ja kolmas väite ovat perusteltuja.

17 Näin ollen komissio päätti nostaa käsiteltävänä olevan kanteen, joka koskee vain perustellussa lausunnossa esitettyä toista väitettä.

Kanne

Asianosaisten lausumat

18 Kanteessaan komissio väittää, että rakennuttajan avustamista koskenut sopimus, joka oli toisen vaiheen kohteena ja jonka arvo oli 4 502 137,90 FRF, koski muita kuin 30.11.1996 julkaistulla ilmoituksella käynnistettyyn suunnittelukilpailuun liittyneitä palveluja. Näin ollen kyseinen sopimus olisi komission mukaan pitänyt julkistaa ja kilpailuttaa direktiivin V ja VI osaston mukaisten julkistamista ja osallistumista koskevien yhteisten sääntöjen mukaisesti. Komissio väittää, että kyseinen sopimus kuitenkin tehtiin ensimmäisessä vaiheessa toteuttamiskelpoisuustutkimuksen laatimiseksi järjestetyn suunnittelukilpailun voittajan kanssa ilman, että sopimus olisi yhteisön laajuisesti julkistettu tai kilpailutettu uudelleen.

19 Komissio väittää, että vuonna 1996 julkaistuun hankintailmoitukseen sisältynyt maininta, jonka mukaan suunnittelukilpailun voittajaa voidaan pyytää tekemään yhteistyötä rakennuttajan avustamiseksi toisessa vaiheessa, on merkityksetön, eikä hankintaviranomainen voi missään tapauksessa sen nojalla kiertää direktiivin mukaisia velvollisuuksiaan.

20 Komissio lisää, että direktiivissä vahvistettu tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttää, että sopimuksen kohde määritetään selvästi ja ettei sitä voida menettelyn aikana laajentaa. Kyseinen periaate edellyttää komission mukaan myös sitä, että sopimuksen tekemisen perusteet määritetään selvästi. Komissio kuitenkin väittää, ettei suunnittelukilpailun voittajalla ollut mitään varmuutta muiden palvelujen suorittamisesta sellaisen myöhemmän sopimuksen mukaisesti, joka koskisi rakennuttajan teknistä avustamista, eikä myöskään mitään oikeutta tällaiseen sopimukseen ja että lisäksi tällaisen myöhemmän sopimuksen tekemiseksi ei ollut määritetty mitään perusteita.

21 Ranskan hallitus väittää vastineessaan ensinnäkin, että 30.11.1996 julkaistussa hankintailmoituksessa ja tarjouskilpailusäännöksissä, joihin kyseisessä ilmoituksessa viitattiin lisätietoja varten, ilmaistiin täysin selvästi CUM:n pyrkimys varata itselleen mahdollisuus tehdä suunnittelukilpailun voittajan kanssa tutkimussopimus, joka koskisi rakennuttajan avustamista. Ranskan hallitus väittää, että rakennuttajan avustamista koskenut sopimus voitiin näin ollen tehdä suunnittelukilpailun voittajan kanssa ilman, että ennakolta julkaistaisiin uusi hankintailmoitus.

22 Ranskan hallitus väittää toiseksi, että käsiteltävänä olevassa asiassa ei direktiivin 11 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan ollut velvollisuutta julkaista ennakolta hankintailmoitusta.

23 Komission väite siitä, että rakennuttajan avustamista koskeneen sopimuksen tekemisen perusteita ei ehdokkaiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti määritetty 30.11.1996 julkaistussa hankintailmoituksessa, on Ranskan hallituksen mukaan jätettävä tutkimatta, koska se esitettiin ensimmäistä kertaa vasta kanteessa

ja koska näin ollen kyseinen hallitus ei voinut puolustautua sitä vastaan oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä.

24 Komissio väittää tästä viimeksi mainitusta seikasta, ettei kyse ole uudesta väitteestä vaan huomautuksesta, joka tukee komission kantaa, nimittäin sitä, että sopimus koski vain suunnittelukilpailua.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

Tutkittavaksi ottaminen

25 On syytä palauttaa mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn tarkoituksena on antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhtäältä tilaisuus täyttää yhteisön oikeuden mukaiset velvoitteensa ja toisaalta tilaisuus puolustautua asianmukaisesti komission esittämiä väitteitä vastaan (ks. erityisesti asia C-152/98, komissio v. Alankomaat, tuomio 10.5.2001, Kok. 2001, s. I-3463, 23 kohta ja asia C-439/99, komissio v. Italia, tuomio 15.1.2002, Kok. 2002, s. I-305, 10 kohta).

26 Tästä seuraa ensinnäkin se, että EY 226 artiklan nojalla nostetun kanteen kohde rajataan kyseisessä määräyksessä tarkoitetussa oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kanteen on näin ollen perustuttava samoihin syihin ja perusteisiin kuin perusteltu lausuntokin. Siltä osin kuin väitettä ei ole esitetty perustellussa lausunnossa, sitä ei voida ottaa tutkittavaksi yhteisöjen tuomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä (ks. erityisesti em. asia komissio v. Italia, tuomion 11 kohta).

27 Toiseksi on todettava, että perustellussa lausunnossa on mainittava johdonmukaisesti ja yksityiskohtaisesti ne syyt, joiden vuoksi komissio on päätynyt katsomaan, että asianomainen jäsenvaltio on jättänyt noudattamatta jotakin EY:n perustamissopimuksen mukaista velvoitettaan (ks. erityisesti asia C-207/96, komissio v. Italia, tuomio 4.12.1997, Kok. 1997, s. I-6869, 18 kohta ja em. asia komissio v. Italia, tuomio 15.1.2002, 12 kohta).

28 Käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että komissio katsoi perustellun lausunnon 20 ja 21 kohdassa toisen väitteensä osalta, että "hankintailmoitukseen sisältyvä maininta siitä mahdollisuudesta, joka 'suunnittelukilpailun voittajalla on tehdä yhteistyötä valituksi tulleen ehdotuksen toteuttamiseksi' — —, ei antanut suunnittelukilpailun voittajalle mitään varmuutta muiden palvelujen suorittamisesta sellaisen myöhemmän sopimuksen mukaisesti, joka koskisi rakennuttajan teknistä avustamista, eikä myöskään mitään oikeutta tällaiseen sopimukseen" ja "— — että hankintaviranomainen toimi virheellisesti jättäessään soveltamatta julkistamis- ja kilpailuttamismenettelyä niihin rakennuttajan avustamista koskeneisiin eri palveluihin, jotka oli suoritettava kyseessä olleita muutostöitä koskeneen kokonaissuunnitelman toisessa vaiheessa".

29 Näin ollen on katsottava, että kun komissio väitti, että rakennuttajan avustamista koskeneen sopimuksen tekemisen perusteita ei ehdokkaiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti määritetty 30.11.1996 julkaistussa hankintailmoituksessa, se vain selitti perustellun lausunnon 20 ja 21 kohdassa esitettyä väitettä esittämättä uutta väitettä. Tästä seuraa, että Ranskan hallituksen esittämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

Asiakysymys

30 Käsiteltävänä olevassa kanteessaan komissio moittii Ranskan viranomaisia lähinnä siitä, että nämä tekivät toisessa vaiheessa rakennuttajan avustamista koskeneen sopimuksen soveltamatta direktiivin mukaista tarjouspyyntömenettelyä.

31 Aluksi on syytä todeta, että on varmaa, että direktiivin soveltamisedellytykset täyttyivät käsiteltävänä olevassa asiassa. Toiseen vaiheeseen kuuluneet tutkimukset ja rakennuttajan avustaminen nimittäin ovat direktiivin 8 artiklassa ja direktiivin liitteessä I A tarkoitettuja palveluja. Lisäksi direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa vahvistettu sopimuksen vähimmäisarvo ylittyi.

32 Näin ollen kyseisiä palveluja koskenut sopimus voitiin direktiivin 8 artiklan nojalla tehdä vain noudattamalla direktiivin III osaston säännöksiä ja erityisesti sen 11 artiklaa ja 15 artiklan 2 kohtaa. Hankintaviranomaisilla oli tämän viimeksi mainitun säännöksen nojalla velvollisuus julkaista hankintailmoitus.

33 Ranskan hallitus kuitenkin väittää, että 30.11.1996 julkaistun ilmoituksen mukainen mahdollisuus tehdä toiseen vaiheeseen kuulunut sopimus suunnittelukilpailun voittajan kanssa vapautti hankintaviranomaisen velvollisuudesta julkaista ennakolta uusi ilmoitus kyseisen sopimuksen tekemisestä.

34 Tällaista väitettä ei voida hyväksyä. Palvelujen tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaate, joka vahvistetaan direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa, ja siitä johtuva avoimuuden periaate (ks. vastaavasti asia C-87/94, komissio v. Belgia, tuomio 25.4.1996, Kok. 1996, s. I-2043, 51–53 kohta ja asia C-324/98, Telaustria ja Telefonadress, tuomio 7.12.2000, Kok. 2000, s. I-10745, 61 kohta) nimittäin edellyttävät, että kunkin sopimuksen kohde ja sen tekemisen perusteet määritetään selvästi.

35 Tällaisen vaatimuksen on täytyttävä silloin, kun sopimuksen kohdetta ja sen tekemisen perusteita on pidettävä ratkaisevina tekijöinä määritettäessä, mitä direktiivin mukaista menettelyä on sovellettava, ja arvioitaessa näin valitun menettelyn mukaisten edellytysten täyttymistä.

36 Tästä seuraa käsiteltävänä olevassa asiassa, että pelkästään se, että toista vaihetta koskenut sopimus oli mahdollista tehdä sellaisten perusteiden mukaan, jotka oli vahvistettu toisen sopimuksen eli ensimmäistä vaihetta koskeneen sopimuksen tekemistä varten, ei merkitse sitä, että kyseinen sopimus olisi tehty jonkin direktiivissä säädetyn menettelyn mukaisesti.

37 Ranskan hallitus vetoaa vielä direktiivin 11 artiklan 3 kohtaan, jonka mukaan neuvottelumenettelyä noudattavat hankintaviranomaiset voivat poiketa ennakolta tehtävää julkaisemista koskevasta velvollisuudesta tietyissä tyhjentävästi luetelluissa tapauksissa. Näin on direktiivin 11 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan asia erityisesti silloin, kun "sopimus tehdään suunnittelukilpailun tuloksena ja se on noudatettavien sääntöjen mukaan tehtävä suunnittelukilpailun voittajan kanssa, tai jos voittajia on useita, näistä jonkun kanssa — —".

38 Tämän osalta on syytä palauttaa mieleen, kuten komissio perustellusti korostaa, että kyseistä säännöstä on tulkittava suppeasti, koska se on poikkeus perustamissopimuksessa olevasta perussäännöstä, ja että sen, joka haluaa vedota kyseiseen säännökseen, on näytettävä toteen, että olosuhteet, joiden johdosta poikkeus on perusteltu, ovat todella olemassa (ks. yhdistetyt asiat C-20/01 ja C-28/01, komissio v. Saksa, tuomio 10.4.2003, Kok. 2003, s. I-3609, 58 kohta).

39 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 40 kohdassa, osa toisen vaiheen palveluista ei käsiteltävänä olevassa asiassa sisälly suunnittelukilpailun käsitteeseen sellaisena kuin se määritellään direktiivin 1 artiklan g alakohdassa, jossa viitataan "suunnitelmaan tai ehdotukseen". On nimittäin todettava, että vaikka toisen vaiheen ensimmäistä osaa (rakennuttajan avustaminen laadittaessa ensimmäisessä vaiheessa valittuun ratkaisuun perustuvaa yksityiskohtaista teknistä ohjelmaa) voitaisiin ehkä pitää direktiivin 1 artiklan g alakohdassa tarkoitettuna suunnitelmana tai ehdotuksena, toisen vaiheen kolmatta osaa ei sitä vastoin voida pitää tällaisena suunnitelmana tai ehdotuksena. On nimittäin täysin selvää, että rakennuttajan avustaminen tarkasteltaessa kolmanteen vaiheeseen kuuluvan menettelyn mukaisesti esitettyjä tarjouksia ei ole direktiivin 1 artiklan g alakohdassa tarkoitettu suunnitelma tai ehdotus.

40 Joka tapauksessa on katsottava, että direktiivin 11 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisedellytykset eivät täyty käsiteltävänä olevassa asiassa. Kyseisen säännöksen sanamuodosta nimittäin ilmenee selvästi, että ilmoituksen julkaisemisvelvollisuudesta voidaan poiketa vain silloin, kun sopimus tehdään suunnittelukilpailun tuloksena ja kun se on tehtävä suunnittelukilpailun voittajan kanssa, tai jos voittajia on useita, näistä jonkun kanssa.

41 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 45 kohdassa, direktiivin 11 artiklan 3 kohdan c alakohdassa käytetty ilmaisu "tehdään suunnittelukilpailun tuloksena" tarkoittaa sitä, että suunnittelukilpailun ja kyseessä olevan sopimuksen välillä on oltava välitön toiminnallinen yhteys. Koska kyseessä oleva suunnittelukilpailu koski ensimmäistä vaihetta ja järjestettiin tätä vaihetta koskeneen sopimuksen tekemiseksi, toisen vaiheen sopimusta ei voida katsoa tehdyn kyseisen suunnittelukilpailun tuloksena.

42 Lisäksi on todettava, että 30.11.1996 julkaistun hankintailmoituksen 2 kohtaan sisältyvässä lausekkeessa on ainoastaan kyse mahdollisuudesta, eikä velvollisuudesta, tehdä toisen vaiheen sopimus ensimmäistä vaihetta koskeneen suunnittelukilpailun voittajan kanssa. Näin ollen ei voida väittää, että toisen vaiheen sopimus on tehtävä suunnittelukilpailun voittajan kanssa, tai jos voittajia on useita, näistä jonkun kanssa.

43 Käsiteltävänä olevassa asiassa ei näin ollen voida soveltaa direktiivin 11 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädettyä poikkeusta velvollisuudesta julkaista hankintailmoitus.

44 Edellä esitetystä seuraa, että toisessa vaiheessa ei julkaistu direktiivin säännösten mukaista hankintailmoitusta, vaikka kyseinen vaihe kuului tämän direktiivin soveltamisalaan.

45 Edellä esitetyn perusteella on syytä todeta, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin eikä varsinkaan sen 15 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska CUM on tehnyt tutkimussopimuksen, jolla on tarkoitus avustaa Chauvinièren puhdistamon vedenkäsittelylinjan rakennuttajaa, julkaisematta hankintailmoitusta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Oikeudenkäyntikulut

46 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Ranskan tasavalta ei ole noudattanut julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY eikä varsinkaan sen 15 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska Communauté urbaine du Mans on tehnyt tutkimussopimuksen, jolla on tarkoitus avustaa Chauvinièren puhdistamon vedenkäsittelylinjan rakennuttajaa, julkaisematta hankintailmoitusta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.***

2) **Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset